

האנשים שיבחו אותו ואמרו זה לזה:
"המלך שלנו הוא מלך טוב. הוא ישמיד את
הדרקון הסגול ואז נוכל לאכול בעצמנו
את סוכריות השוקו."

אלא שהדרקון היה לא רק נבזה, הוא היה גדול, אכזר וחזק וכלל לא רצה שישמידו אותו. לכן היה למלך קשה מאוד להלחם עם הדרקון הסגול. הוא רק חתך את גופו במקומות רבים, כך שמיץ האוכמניות שזרם בעורקיו התיז על האדמה.

תמיד קשה להרוג דרקונים. כפי שכל אחד יודע הם מהטבע בעלי עור עבה וקשה. חוץ מזה עליכם לזכור שזה היה דרקון סגול, וכל

ההרפתקאות המוזרות של ראש המונרך

לפני שנים רבות המונרך הקסום של מו הוטרד על ידי הדרקון הסגול, שירד מההרים ואכל את סוכריות השוקו הטובות ביותר, בדיוק כשרק הבשילו. אזי המלך הלך לעץ החרבות שלו, בחר חרב ארוכה וחדה, קשר אותה לחגורתו ויצא להרים להיאבק עם הדרקון הסגול. מאבק איום ניהל המלך עם הדרקון הסגול. כל

הנתינים המסורים של המלך, בפעם הראשונה בחייהם, כמעט ובכו, כמה שזה אפשרי בעמק מו. "אין דבר" אמר המלך "אני יכול להסתדר גם בלי ראש, ולמען האמת יש להפסד הזה גם כמה יתרונות. לא אצטרך לצחצח שיניים או

המדענים אשר חקרו לעומק את אופיים ותכונותיהם של דרקונים אמרו תמיד שאלה בעלי צבע סגול הם הקשים והחזקים ביותר. לכן כל החתכים שעשה המלך בגופו של המפלצת לא השפיעו עליו בכלל. להפך, הם הרגיזו אותו מאוד. הדרקון שכח את הנימוסים והכבוד שהוא חייב למלך, פתח את לועו וכרת את ראשו של המלך מגופו. אחר כך בלע את הראש, הכתר והכל.

המלך הבין שאין כל טעם להמשיך במאבק כי לא יכול היה לראות את הדרקון. לכן הוא הסתובב וניסה למצוא דרך אל ארמונו. אבל על כל צעד הוא נחבט בעץ, והדרקון צחק ממנו. חוץ מזה הוא לא ידע באיזה כיוון ללכת, דבר שהוא לא נעים בכל מצב.

בסוף האנשים אחדים הלכו לראות האם המלך השמיד כבר את הדרקון, ומצאו את המונרך שלהם כשהוא רץ במעגלים, נחבט בעצים ובאבנים ולא מתקרב כלל לביתו. לכן הם הובילו אותו אל הארמון ושם כולם מאוד הצטערו כשראו את מלכם ללא ראש. ובאמת,

הנסיכות היו באמת בנות יפות מאוד ולא לקח זמן רב עד שאיש צעיר אחד עשה ראש יפה מאוד מסוכר והביא אותו למלך. הראש הזה

לא נראה בדיוק כמו הראש הקודם, אך פניו היו מתוקים מאוד, כך שאחרי שהמלך הרכיב אותו, המלכה יכלה לנשק אותו בהנאה רבה. נוסף לכך האיש הצעיר הרכיב גם זוג משקפיים על הראש, וכאשר המלך התרגל אליהם, הוא יכול היה לראות דרכם טוב מאוד.

בהתאם להבטחה, האיש הצעיר הוזמן עכשיו לארמון ונתבקש לבחור לו את אחת הנסיכות.

לרחוץ את אוזניי או להבריח את שיערותיי. לכן אל תתאבלו אלא תהיו שמחים ומאושרים כפי שהייתם קודם."

וזה מוכיח כי למלך היה לב טוב, ואחרי הכל לב טוב הוא חשוב יותר מאשר ראש, כפי שכל אחד יודע.

כאשר האנשים שמעו אותו מדבר כך מצווארו, כי פה הרי לא היה לו, התחילו מיד לצחוק ותוך זמן קצר נעשו שמחים ומאושרים כמו תמיד. רק המלכה לא הייתה מרוצה.

"יקירי" אמרה לו "לא אוכל לנשק אותך יותר וזה גורם לי לכאב-לב." על כן המלך פרסם בכל

רחבי העמק, שכל אחד שיכול להשיג לו ראש חדש, יוכל להינשא לאחת מהנסיכות.

ראש, והמלכה הודיע שהפעם המלך חייב לקבל ראש שיחזיק לפחות במשך ירח הדבש של הנסיכה, החלטה שבתנאים אלה הייתה הגיונית מאוד.

ושוב נשלח מסר לכל הנתינים עם בקשה למצוא למלך ראש שיהיה גם יפה וגם עמיד.

בינתיים למלך היה קשה מאוד, כי אם רצה ללכת למקום כלשהו היה צריך להחזיק לפניו את עיני הזכוכית שלו, בין האגודל והאצבע, על מנת לכוון את צעדיו. וכך הוא נראה מאוד לא מכובד, והרי כבוד הוא דבר חשוב לכל אישיות ממלכתית.

בסוף חוטב עצים אחד מההרים עשה ראש מעץ ושלח אותו למלך. הראש היה מפוסל

הן היו כל כך יפות ומתוקות שקשה היה לו להחליט, אך בסוף הוא לקח את הגדולה שביניהן, כי הבין שבכך הוא מקבל את הפרס הגדול ביותר. הם התחתנו בנשף עליז. אך מספר ימים אחרי כן המלך מצא את עצמו בסערת גשם גדולה, והראש שלו נמס והפך ללימונדה שזרמה על הארץ. רק המשקפיים נותרו, ואותם הוא שם בכיסו וחזר כדי לספר למלכה על האסון החדש.

ואז איש צעיר אחר, שמאוד רצה לשאת נסיכה לאישה, עשה ראש מבצק ובתוכו הכניס עיניים מזכוכית. המלך ניסה את הראש וראה שהוא מתאים לו טוב מאוד. והאיש הצעיר לקח לו את הנסיכה השנייה בגודלה. אלא שלמחרת המלך יצא לגן כשקרני השמש היו חמים במיוחד, ותוך כדי הטיול ראשו של המלך נאפה ללחם. וכשציפורים ראו את הלחם, הן ירדו מהעצים, התיישבו על הכתפיים של המלך ומהר מאוד אכלו את הראש כולו. הכל, פרט לעיני הזכוכית. ושוב המלך נאלץ לחזור הביתה למלכה ללא

המלך, דקר את קיבתו ועשה את הדרקון
אומלל מאוד.

אחרי מספר ימים הדרקון פשוט הקיא את
הראש ומאחר שלא ידע מה לעשות איתו, שם
אותו בארון ואת המפתח הכניס לכיסו.
הדרקון כעס מאוד כשפגש בחוטב העצים

יפה, היה עמיד וחזק והתאים בדיוק לצווארו
של המלך. המלך חיפש בכיסיו עד שמצא את
עיני הזכוכית שלו וכששם אותן במקומן הודיע
שהוא מרוצה.

הייתה רק בעיה קטנה אחת. הראש היה
קשיח והמלך לא יכול היה לחייך, והיה זה
מוזר מאוד לשמוע את המלך פורץ בצחוק
כשפניו שומרים על מבע חמור. אך עיני
הזכוכית שלו נצצו יפה וכולם ידעו שהיה זה
אותו המלך, טוב-לב כמו קודם, ורק בהכרח
קצת קשה-עורף.

המלך שלח מסר לחוטב העצים וביקש שיבוא
לארמון כדי לבחור לו את הנסיכה ומיד גם
הוחל בהכנות לחתונה.

אלא שבדרך לארמון חוטב העצים עבר ליד
טירה של הדרקון הסגול, ועצר כדי לשוחח עם
המפלצת.

הסתבר שהדרקון שבלע את ראשו של המלך,
לא היה רגיל למזון כזה. הוא היה מורגל
לארוחות מסוכריות וגרגירי יער, ועוד הכתר
המחודד, שהיה מחוזק היטב לראשו של

ונודע לו כי הוא עשה ראש חדש למלך,
וכגמול יקבל נסיכה לאישה. הוא החליט
לעשות דבר נבזה, ואין להתפלא מכך, כי היה

זה דרקון סגול, כפי שאתם זוכרים.
"כנס לביתי ותנוח" אמר בנימוס הדרקון.
אנשים רשעים יכולים להיות נימוסיים מאוד
כשמתכננים דבר רע כלשהו.
"תודה, אשב כמה דקות" אמר חוטב העצים
"אך לא אוכל להישאר זמן רב כי ממתינים לי
בארמון המלך."

כשחוטב העצים נכנס לחדרו של הדרקון, זה
פתח פתאום את לועו וכרת את ראשו של
האומלל. אך מתוך ניסיון מר הוא לא בלע
אותו אלא שם אותו בארון. ואז הוציא מהמדף
את ראשו של המלך והדביק אותו לצווארו של
חוטב העצים.

"עכשיו" אמר "אתה המלך! לך הביתה ודרוש
את אישתך ואת כל הממלכה."
חוטב העצים הופתע מאוד. הוא לא ידע מי
הוא עכשיו, מלך או חוטב עצים.
הוא הביט במראה, וכשראה את ראש המלך,
השתחוה עמוקה. ואז ראשו של המלך חשב
"למי אני משתחוה? הרי אין איש גדול
מהמלך!"

וכך התחיל העימות בין לבו של חוטב העצים
וראשו של המלך.

הדרקון שמח מאוד שהתעלול שלו הצליח,
הוציא את האיש המבולבל מביתו ושלח אותו
בדרכו לארמון.

כשהאיש המסכן הגיע לעיר, אנשים יצאו
מבתיהם וקראו "הנה, המלך חזר! הידד

למלך!"

"שטויות" קרא חוטב העצים "אני רק אדם אומלל שראשו של המלך הותקן על כתפיו. תוכלו לראות בעצמכם, הוא יושב עקום כי הדרקון לא הדביק אותו כפי שצריך."
"אז איפה ראשך?" שאלו.

"הוא נעול בארון של הדרקון" ענה המסכן והתחיל לבכות.

"הי!" קרא ראשו של המלך "תפסיק. אינך יכול לבכות מעיניי. המלך לא בוכה לעולם!"
"סליחה, הוד מלכותו" ענה חוטב העצים בהכנעה "לא אעשה זאת יותר."

"אז תשמר לך" אמר הראש המפויס. האנשים נדהמו כששמעו כל זאת, והובילו את חוטב העצים אל הארמון, שם הכל הוסבר בפרוטרוט.

כשהמלכה ראתה את ראשו של המלך נשקה לו מיד, אבל המלך נזף בה, באומרו שרק אותו היא יכולה לנשק.

"אך זה הרי ראשך" ענתה המלכה.
"יתכן" אמר המלך "אבל הוא על כתפיו של

איש אחר. את צריכה להגביל את עצמך ולנשק רק לראש העץ שלי."

"אני מצטערת" אמרה המלכה "אך נעים לי יותר לנשק את הראש האמיתי."

"וכך צריך להיות" אמר ראשו של המלך "אני לא מסכים שתנשקי את ראש העץ הזה."
הגברת המסכנה הביטה עליהם עד שבא לה רעיון. "מדוע שלא תחליפו את ראשיכם?" שאלה.

"כן! זה הפתרון" קרא המלך, ואחרי שגם חוטב העצים הסכים, בוצעה ההחלפה. מונרך מו קיבל את הראש שלו חזרה והיה מרוצה כל כך שצחק בשמחה רבה והרבה, הרבה זמן.

אך חוטב העצים לא חייך אפילו. הוא לא יכול היה לחייך בפני העץ שלו. הוא נאלץ עכשיו לשאת את הראש שעשה עבור המלך.
"הביאו את הנסיכות" אמר המלך "האיש צריך לבחור לו אחת, כי החזיר לי את ראשי."

אך כשהנסיכות ראו את חוטב העצים עם ראש העץ שלו, סירבו כולן להתחתן איתו

והמלך היה מיואש.

"הבטחתי שיקבל אחת מהבנות שלי" טען

"והמלך חייב לקיים את הבטחתו."

"אבל אז לא היה לו ראש עץ" אמרה אחת

הבנות.

המלך הבין זאת. באמת, כשהביט היטב על

ראש העץ לא האשים את בנותיו שלא רצו

להתחתן איתו. אם יכריח אחת מהן להתחתן

אם האיש היא תקרא לו בבית "ראש עץ" וזה

לא מבטיח במיוחד את שלום הבית.

אחרי מחשבה נוספת החליט המלך ללכת עם

צבאו לדרקון הסגול ולדרוש שיחזיר את ראשו

של חוטב העצים.

כל אנשי הקרב של הממלכה התכנסו יחד,

ואחרי שקטפו את החרבות הבשלות ביותר

מעצי החרבות, התקדמו בסך אל טירת

הדרקון.

הדרקון הסגול הבין שאם ינסה להלחם בחיל

זה הם עלולים לחתוך אותו לחתיכות קטנות.

על כן הוא נכנס לטירה שלו, סגר את עצמו

שם וסירב לצאת.

אבל חוטב העצים היה איש אמיץ.

"אלך להלחם לבדי בדרקון" אמר, והלך.

הדרקון כעס אבל היה גם מפוחד וברגע

שראה את האיש רץ לקראתו וכרת את ראשו

בשיניו.

ראש העץ ירד מיד

אבל שיני הדרקון

נתקעו בתוך העץ

והוא לא יכול היה

לעשות כלום אלא

רק לנפנף בזנבו

ולנהום.

חוטב העצים רץ

עכשיו לארון, הוציא את ראשו משם ושם אותו

לאן שהוא שייך. ואז יצא בגאווה מהטירה.

אנשי הממלכה הריעו לו בצעקות שמחות. הם

העלו אותו על כתפיהם והביאו אל המלך.

עכשיו, כשהיה לו כבר הראש שלו, הנסיכה

היפה ביותר הסכימה להינשא לו, ונשף

החתונה התקיים בשמחה ובעונג רב.

